

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és keddnap után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz hordva:	
Egész évre	12 fr.
Fél évre	6 fr.
Negyed évre	3 fr.
Egy órára	1 fr.

Videkre postán küldve:	
Egész évre	14 fr. — kr.
Fél évre	7 fr. — kr.
Negyed évre	3 fr. 50 kr.
Egy órára	1 fr. 20 kr.

Hirdetéseik helyben fizetendőek. Százalékot nem adunk.

Szerkesztőség:

Kaszinó-utca 1. szám, földszint, balra.

Bérmertelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Kaszinó-utca 1. szám, földszint, balra.

Hirdetéseik díjazása szerint.

Egyes szám 5 kr. ünnep- és vásárnap után: szám 3 kr.

Szavazás után.

Az aradi közélet egy kiváló alakja jutatta lapunkhoz az alábbi sorokat, mely a költségvetés tárgyalása alkalmából, érdekes következtetéseket fest le a magyar képviselőház vitaközösségében az emelkedő színvonalát, s egy tekintettel bírálja az ellenzék csökkenő magatartását a kormány sikereivel szemben.

Arad, január 26.

A költségvetés általános tárgyalása véget ért. Mindössze hét nap ülést vett igénybe, holott tavaly is két héttel tartott, s azelőtti években még tovább.

Kérdés, haladás-e vagyis javulás-e ezen állapot a multéhoz képest? Igenis javulás, mert nem azt jelenti, hogy a költségvetés kisebb gonddal és kevesebb körültekintéssel tárgyalott, hanem éppen ellenkezőleg azt, hogy a költségvetési vitában csekélyebb volt a szöszporítás, a felesleges beszéd és mindenféle témákra való cél nélküli elkalandozás, de több volt a tárgyilagos eszmecsere, a szakzerű véleményadás.

Volt idő, mikor a budget megállapítása alkalmával a mexicói kérdéstől kezdve a bibliáig minden képzelt és képzelhetetlen dologról beszélték. Ez aztán természetesen elnyújtotta időben a vitát annélkül, hogy tartalmilag ép oly gyarapodást kölcsönözött volna neki. Mert tagadhatatlan ugyan, hogy a budgetvita alkalmával minden nagyfontosságú kérdés tárgyalás, — mely az államélet foglalkoztatja, — jogosult felvetéssel; de ennek határtalan kiszélesítése legfeljebb terjedelmre nézve hosszítja és — üresség tekintetében növeli a vitát.

Ezen irányban tehát az általános vita öröndetes javulást tesz tanuságot.

Minek tulajdonítsuk e változást? Okvetlenül azon — hogy ugy mondjuk, — modernnek, melyet a szónokok követtek. Ezeknek beszédeiben ugyanis túlyomó súlyra emelkedett bizonyos tárgyalósság, melylyel a kormány eljárását és intézkedéseit bírálni igyekeztek, és határozott szakavatottság, melylyel melleses és a dologra nem tartozó ügyek mellőzésével a tárgy

tulajdonképi érdeméhez szólni iparkodtak.

Evvél azonban korántsem állítjuk azt, hogy a lefolyt vita minden tekintetben megütötte a kellő mértéket, mert teljes joggal két kifogásra utalhatunk, melyet az ellenzék ellenében, daczára annak, hogy fentebb érde-ünre jegyeztük fel a mondott haladást, ma még fenntartunk. Az egyik az, hogy a túlhajtott és igaztalan vádak a kormány ellenében még ma sem képes jogosult és okadatolt bírálattá változtatni. Így Horánszky Nándor, kinek beszéde külömben alapos gondosságról és részletességről tett tanuságot, nem talált a költségvetésben egyetlen tételt sem, mely reá megnyugtatólag hatott volna. Hanem pesszimista módon kimondta szigorú ítéletét, hogy a kormány gazdálkodása gyors lépésekkel viszi a tönkre jutás felé a nemzetet.

Már ez több, mint igazságtalanság, mert egyesek tagadása kétségbevonhatlan és tényleges állapothoz képest a mult évi költségvetés számadásai még emlékeztetben vannak. Tudjuk, hogy azóta mennyi kedvezőtlen körülmény állott be, mely érzékenyen ronthatta volna államháztartásunk mérlegét. Maguk a kamatterhek, melyeket a mult év kölcsönei után fizetni kell, s mint ilyenek új terhekként szerepelnek, jelentékeny összegre rúgnak. Emelkedtek ezenkívül a közösiügyi terhek, itt vannak az új feyver-felszerelés költségei, stb.

S mindezek daczára, melyeket a kényszerítő szükség olvasott rá kormányunkra, ennek 88-iki benyújtott költségvetése jobb a tavalyinál, a kormány ezenfelül kijelenti, hogy a kezelésben teljesen megszüntette a hitel-átlépések eddig szokásban volt gyakorlatát; kimutatások igazolják, hogy az állam bevételei jól folytak be stb. stb. És mikor a költségvetésben a pénzügyi politikának annyi komoly törekvése nyilvánul, akkor elől az ellenzék, hogy javulás nincs, a helyzet reménytelen! Hát ez nem egyéb, mint szemethunyas eklatáns tények felett, vagyis elfogultságból és egyoldalúságból tagadni azt, ami tényleg van. Ennek következménye az, hogy

az ellenzék vádaskodást visz, de nem képes arra, amire hivatást éreznie kellene, t. i. — kritikát gyakorolni.

Illyeg ez az ellenzéknek nincs eléggé hatalmában, annak oka egybe-tekintve az az, hogy a felfogás is, melynél fogva a pénzügyi résznek ugyan mindinkább tért ad a budgetvitában, de hagyományos szemléssel fogva még mindig belekever sok — politikát.

A kritika hiánya és a politika jelenléte tehát még kívánni valót hagy-nak hátra, bár a haladást egészen eltagadni nem lehet.

Igen öröndetes eredménye továbbá a költségvetési vitának, azon tapasztalat, mely megmutatta, hogy a kormány párt padjai a nyáron lefolyt választások alkalmával nem csak számbeli szaporodást nyertek, hisz tudjuk a nemzet mekkora többséggel nyilvánította bizalmát a Tisza-kormány iránt, hanem szellemi nyereségekre is szert tett. Mutatja ezt azon szónokok példája, kik mint Miklós Gyula, Aszóth János, Jelinek Arthur, szűzbeszédekkel is jelét adták, hogy dolgozni nem csak akarnak, hanem tudnak is.

A kormányt tehát nincs hiájával új erőnek, s ezek okvetlenül szükségessé az életképesség biztosítására, mert ezek lépnek nyomába a régieknek.

Ami meg a kormányt régi tagjait illeti, azok meg határozottan fenn-tartották maguknak a parlamenti sike-reket. Először a miniszterelnökkel, Weckerle Sándor államtitkár, Hegedüs Sándor előadó, Láng Lajos és Pulszky Ágost, kiváló sikereket arattak.

De minék bizonyítgatnánk ily módon. Nézzük az eredményt. A számok beszélnek és bizonyítanak.

A költségvetés elfogadása mellett szavazott 215, ellene 113 képviselő. Többség 102 szavazat.

Az egész 84/87-iki országgyűlési ülészakban nem volt fontosabb kérdés, melyben a kormányt akkor a majoritása lett volna.

Siker ez is!

gyermek már az első pillanatban lebilincselte, úgy hogy mindjobban fokozódott benne ama vágy, hogy Irént bírassza.

Azt gondolta, mikép a kedves lény is szereti őt s megkérte kezét.

De Irén mit tudott még akkor a szerelemlről. Fogalma sem volt arról, hogy mi is az a szerelem. Egyszerű volt mindig őreg szüleiével.

Nappal pillangót kergetett a réten, koszorut font mezei virágokból, este midőn fáradtan haza érkezett, kiült kis kertjébe, hol édes anyja ölébe, hajta fejét, annak épületes meséit hallgatta. Mikor aztán a gönczölsekről magasabba lépett fel az ég, nyugodni tértek.

Felnőtt leány volt, de azért még gyermek. A szülők kevés gondolkodás után beleegyeztek a házasságra. A kérének jó állása van és nem is nagyon csunya, mi kell még más ahhoz, hogy leányuk boldog legyen.

Ok mar úgyis őregnek, ki tudja, meddig élnek még... s így legalább el lesz a jövő feletti gond hátrava.

Irénnek kijelentették, hogy egyetlen óhajuk az, hogy Dályay tanár neje legyen. Irén eleinte vonakodott, de mint jó, engedelmes gyermek „igen” mondott.

Az esküvő rövid idő alatt megtörtént s a kis vadvirág bekerült a városba.

Először csak jól érezte magát, sok mindent látott, olyan dolgokat, melyeket a pusztán hirtől sem hallott. Ez azonban csak rövid ideig tartott, mert csakhamar belátta, hogy a város zajával, ezerféle fárasztó mulatságával az emberek közönsége nem az ő egyszerű ártatlan lélekéhez való. Férje a legnagyobb idejét szabad napjainak könyvek között töltötte, éjjel pedig vendéglőbe, kávéháza járt, mulatott, kártyáztat, mitsem törődve a fiatal asszonnyal.

Irén tehát már az első hónapokban magára volt hagyatva.

Lassankint eltűntek arczáról az öde rózsák, s helyüket márványszerű fehérség váltotta fel.

Nem panaszkodott, mert nem tudta, hogy mi baja, de érezte, hogy szenved. Vigasztalást a hitben vélte feltalálhatni s eljaroagott a templomba.

Öt látta meg a szende arcu papot.

Szeméik találkoztak, Irén keblét egy soha nem érzett édes érzélem járta át, tudtán kívül szeretett.

Az „ARADIKÖZLÖNY” tározója.

(Január 27.)

A pap szerelme.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tározója. —
Írta: Vangyel Vilma.

A misére harangoztak; érdekes sápadt arcu fiatal asszony siet a templomba. Magas, karcsú alakját egyszerű izéles fekete ruha feji. Arcvonalát nem lehet tisztán ki-venni, mert fátyol van rajta, de arczának vakító márványszerű fehérsége átjárja az csipke fátyolom. Nem ügyel senkire, mintha nem is emberek között járna; mély gondolatokba merülve lép be a templom előcsarnokába. Tetőváza tekint azát, mint a ki mély álomból oszudik fel, s lépteit megszokott helyére, az oltár melletti pad felé irányozza. Letérdel, de ugylátásik nem tud imádkozni. Magesendél a csengőtűt, jelelvete hogy jó a pap, a kezdetét veszi a misé.

A szép asszony összerázkódik, hideg borzongás fut át taján.

„Szeme csillog, vonásain lágyaság ömlik el, ajkai mosolyognak, de csak egy perczig te arca ismét visszanyeri előbbi hideg, márványszerű kifejezését.

Az orgona mélabus hangjai eljutnak a márványszobor lelkéig is; s imé a márványszobor mégis érez, mert könyezik; úgy lát-szik, hogy e hideg külső nagyon is mélyen-éző szívet takar.

Csillogó fekete szeméi önkénytelenül a fiatal papra tapadnak, kinek tekintete az óvét kerülni látszik; van azonban pillanatot, melyben szeméik találkoznak, s ilyenkor a fiatal asszony nem bír egy áruló könyecseppet viszesztatni.

Oly fiatal s már is szenved.

Ismerkedjünk meg vele közelebbről: Tiszteessége család gyermeke; atyja gazdatiszt volt.

Élete legnagyobb részét künn a pusztán töltötte, s kedélye megőrizte tiszta romlan-lanságát.

Nem tudott semmit a nagyvilágról, s az emberek gonoszságáról. Ő a szabad termé-szetben élő vad virág volt. Így érte a tíze-szethetedik évét. Fivére haza jött a szünidőre s vele jött egy tanárja is.

A kedves család legnagyobb örömmel fogadta vendégét, kinek szívét Irén, a bájos

Férje mind jobban elhanyagolta őt, s rosszul is kezdett vele bánni, mi a szerencsétlen asszony fájdalomát csak növelé.

Boldog volt akkor, ha templomba mehe-tett, mert rendszeren találkoztott pater Antoniusal. Kölosönösen szerették egymást reménytelenül, mert mindkettőt eskü kötelezte, egyiket a kereszthez, másikat férjéhez. Most is talán azért könyezik a szép asszony, hogy le kell mozdania.

A ő osztályrésze e földön csak szenvedés lehet.

Mégis, csak egyszer beszélhetne lelkének ideáljával, minő boldog lenne.

Talán az ő keneteljes szavai letudnák csillapítani háborgó szívet.

Előszegte már a pap a misét s ki ment a eskrestyébe. Irén agyan egy gondolat ezikzolt azát.

Ő meg fog gyónni és pedig neki, csak-is neki.

Bizonytalan léptekkel megy a sekrestyé-hez, egy zivart pénzdarabot nyom markába, s kéri, hívás első páter Antonius, meg akar gyónni.

Ez a legnagyobb örömmel sietett el s kevés vártatva, visszatért az ifju pappal.

Irén annyira izgatott volt, hogy alig bírt aunyi erővel, hogy a gyonatósézig menjen s letérdeljen.

El akarta kezdeni a szokott bevezetést a gyónáshoz, de hangja megtagadta a szolgálatot.

Az ifju pap is remegett, s így néhány perczig szótlannal tekintettek egymásra. A pap végre nyugalmat előszokott magára s kér-dezni kezdé Irént ki lassankint visszanyerte nyugodtságát s mindig batrabban beszélt.

Egyzer csak mondja, hogy legnagyobb bűne az, hogy férjét nem szereti, és nem is szeretie soha.

Pater Antonius elsápadt, mert jól érzé, hogy e gyónás a vallomás jellegével bír. A legkésőbb szavakkal vizagszalta s kérte, próbálja meg szeretni, legyen hűséges felesége, s kérje Istent, adjon neki erőt, hogy tőle el-ne váljon, ne legyen szentegőrtő.

Irén összeszorított ajakkal várta e beszéd végét, mert tudta, hogy nem a szív, a férfi beszél, hanem a pap, a lelkiatya.

Midőn az bevegzte, egyszerűen azt felelte reá, hogy: Most gyónok, nem akarok újolag hazudni; megmondom nyiltan, férje-

A karánsebesi képviselőválasztás. A Doda Trajan mandatumvesztése folytán megörült karánsebesi kerületben a képviselőválasztás február 8-án lesz.

A képviselőház védőbizottsága Tisza László elnöklele alatt szerden délután 5 óra-kor tartott ülésében tárgyalás alá vette a Budapestten felállítandó feyvergyárnak adandó államiked-vezményekről szóló törvényjavaslatot.

A tárgyalást megelőzőleg Fejérváry br. miniszter felhivására Bittera szá-zados részleteben megmagyarázta az új löfeyver szerkezetét és alkotársezeit, a bizottság tanácskozásai asztalára letett egy 11 millimé-teres Manlicher feyver segítőgévével. Ezután áttért a bizottság a törvényjavaslat tárgya-lására.

Nagy István tekintettel arra, hogy a törvényjavaslat csak ma osztattott ki a ház tagjai között és így fizikai idő nem volt annak tanulmányozására, kéri a bizottságot, hogy az érdelemes tárgyalást legalább pár nappal halasztassa el.

Bolgár Ferencz kiemeli, hogy a Man-licher feyvernek nagy hátránya az. — a feyver jósága s a találmány genialitása mel-lett — hogy nincs oly magazinja, a melyet el lehet zárni a töltényparálás megakadályo-zására. Miután a 8 mméteres Manlicher fey-ver még tömegesen nincs kipróbálva, szőle óhajtatna látni előbb a történet kísérletekre vonatkozó jegyzőkönyveket, mielőtt e fontos ügyben véleményt mondhatna. Ezért kéri az elhalasztást a nélkül, hogy a feyvergyár fel-állítását legkevésbé is elodáznai akarná.

Fejérváry br. miniszter válaszolja, hogy a legilletékeseb szakemberek és testüle-tek kivétel nélkül azt nyilvánítk, hogy ez a legjobb feyver; a csapatok, melyeknek feyverkipróbálás végett kiadott, ugyanazt mondták. Ily körülmények közti mi ezújszem lehet az elhalasztásnak. Minden illetékes té-nyező egyhangú véleményével szemben egye-sek el-eltérő nézeteinek nem lehet oly nyoma-téka, hogy az elnaplást indokolhatná.

Szörb György megjegyzi, hogy a 11 milliméteres feyver már ki van próbálva a csapatoknál; a 8 milliméteresnek a szerke-zete pedig egészen szonos érvel. Külömben is miután a törvény azt mondja, hogy a hon-védség ugyanolyan feyverrel látandó el, mint a közös hadsereg, a kérdés csak az le-het, állítsunk-e feyvergyárat vagy sem. Erre pedig a választ könnyű megadni. Szőle csakis pár napi halasztásba egyezhetnék bele, tekintet-tel arra, hogy a törvényjavaslat csak ma osztattott ki.

Thaly a feyver szerkezetéről hal-lott magyarázatok után, a melyekért csak köszönetet szavazhat a miniszternek, nem ta-gadhatja, hogy reá e feyver határozottan

met nem szeretem és nem is fogom szeretni soha többé!

— Nem fog feloldani lelkiatyám!? — kérde hirtelen.

— De igen — felelt a pap — Isten meg fog bocsátani, mert ártatlan vagy!

Keresztet vetett reá és a stólat nyújtá csokolás végett; azonban oly zavarba jöttek mindketten, hogy Irén a stola helyett pater Antonius kezét csókolta meg.

Az ifju pap egész valójában megreme-gett, köszönt s hirtelen eltávozott.

Sokszor találkozott vele Irén azután is de beszélni nem tudott vele.

Ugy látzott a pap kerüli őt.

Vajjon mi lehet az oka; talán nem sze-reti, vagy haragszik? így tételődött a szép asszony magában.

Azt azonban nem tudta, hogy az ifju pap éjjeiken át nem tudja lehunyni szem-pilláit.

A zárda minden ezellájában siri csend, a testvérek mind régen nyugalomra tértek, csak pater Antonius van ébren, s a feszület előtt térdel az ima-számolyon.

Kéri a Megváltót, adjon neki lelki erőt, hogy a kisdértségek ellenállhasson.

Olykor-olykor felugrik, az asztalhoz sza-lad, hol Irén fényképe fekszik, felemeli lázas gyorsasággal, s csokjaival halmozza el, ismét eltaszítja és imádkozni kezd.

Hiába pater Antonius, azt az ér-zést legyőzni nem fogod soha, ez egy szent tűz, mely csak is a tiszta lelkűek szívében éled fel. Pap vagy, de azért te is olyan érző szívvel vagy megáldva, mint a többi gyarló emberek. — Nem lehet annak parancsolni; a szerelem az ifjuság kiváltsága, mely min-denkinél fellép korábban vagy később, ha el-jön az idő.

Ti mindketten kerültetek egymást, s mégis érezték, hogy napról-napra erősbödik a von-zalom, a melyet egymás iránt érezték. Nem beszéltek ugyan, de érezték, hogy véghetö-ten szeretetek egymást.

Szép tavaszi délután volt. Irén utban volt a temető felé, gondolvá, hogy beteg lel-kének való hely az, hiszen az ő baját ugy sem fogja más meggyógyítani, mint egyedül a sir.

Megállt egy kökereszt előtt, melyre e

kedvező benyomást tett. Meggyözdöndetett a bizottság arról, hogy egyes töltényekkel is lehet tüzezni. Szőle egyben megnyugrást talált a tekintettel a feyvergyár felállításának sür-gős voltára, kész lenne most is bele menni a tárgyalásba; de ha megnyugtatóul szőlgána a bizottság egyes tagjainak, s ha addig egy 8 mméteres feyvert is lehetne mutatni a bizottságnak, szőle sem ellenozze pár napi halasztást.

Fejérváry br. miniszter megjegyzi, hogy 8 mméteres feyvert legjobb esetben február első felében mutatathatna be a bizottságnak, ily hosszú idejű elhalasztást pedig szőle az ügy érdekében nem tartana kívánatosnak. Pár napi elhalasztást különben szőle sem ellenoz.

Münnich az elhalasztásra nem lát okot, mert itt csak a feyvergyár felállításá-ról van szó s e kérdés már eléggé tanulmá-nyozva van. A védőbizottság feladata csakis arról nyilatkozni, óhajtja-e a feyvergyár fel-állítását vagy nem; a többi a ház pénzügyi bizottsághoz tartozik, a mely szüntén tár-gyalni fogja a javaslatot.

A bizottság elhatározta, hogy a törvény-javaslatot szombaton d. u. 5 órakor veszi ér-demleges tárgyalás alá.

Ezzel az tles véget ért.

A háboruról.

— január 26.

A „Times” Janus-arczu bécsi levele-zőjén csodálkozik a politikai világ egy része és igazat ad az angol lapok abbéli állításá-nak, hogy a híres világ lap nagyon elaggett és megbízhatlan lett.

Említettek ugyanis, hogy a „Times” bécsi levelezője néhány nappal eelőtt egy korrespondenciájában hevesen megtámadta a monarchia külügyminiszterét, Kálnoky Gusztáv grófot. Most ugyanez a levelező, a „Times”-ben, újból Kálnoky Gusztáv gróffal foglalkozik, és — mint mondja — egy előkei osztrák államférfiu és tábornok nyilatkozatait a következőkben reprodukálja:

Epen nem méltányos eljárás Kálnoky gróf ellen támadást intézni, mintha politiká-jában hibát követett volna el, mert még nincs kezünk között a teljes anyag, melynek alapján ezt megítélhetnök. Ha csak a leg-utóbbi eredményekre vetünk pillantást, poli-tikája teljesen kielégítő volt. Németország magatartása nem igen bírta a magyarokat és eseket teljesen kielégíteni, de mindebből beláthatjuk és következtelhetjük azt, hogy Bi-marek herczeg szilárdan megmarad elhatáro-zása mellett, hogy Ausztria-Magyarország tá-

néhány szó volt írva: „Felejtethetlen kis fele-séggemnek, drága jó Ilonkának.” Vajjon ez a fiatal asszony, a ki itt nyugszik, alusza örök álmat, boldog volt-e? S ha igen, miért szakította el őt a végzet szerető férjétől?

Miért nem inkább őt, — a ki csak szenvedésért él a világon. A végzet utai ki-kerülhetetlenek. Talán még ő is boldog lesz valamikor? ... Nem soha ... soha.

— Bocsánatot kérek, hogy háborgatom, — szőlam egy jó ismert, mély, szenzete hang háta meggyt.

Irén megfordult és ájtultan összesett.

Midőn feleszmélt, előtte ismeretlen helyen találta magát; egyszerű tiszta szoba volt, a temetőcsész szőljába.

Az ágyon feküdt, s az ágy lábainál pá-ter Antonius térdel. Örmsikoly lebbent el az ifju ajkán, mikor meglátta, hogy Irén felnyitotta szemét. Mindketten mosolyogtak, de beszélni egyikük sem tudott; szívök túl-áradt a boldogságtól.

Hosszu idő elteltével szőlam meg Irén: — Hát szeretsz Ernőt? — mert ez volt világi neve Antoniusnak. — Hihetem-e, hogy ez való és nem tölz valami játékot velem, gu-nyos játékot?

— Nem — édes! Ez valóság, én szerete-tek az első percz óta, a mióta először meg-láttalak!

— Miért kerülsz hát? — hangzott egy szerre mindkettőjük ajkáról, miért... miért? S erre arczuk elborult.

Eldötek állott a borzasztó való tisztán, vi-lágosan, mint még soha.

— Nem lehetünk boldogok... nem le-het ez enyém — szőlt az ifju, s mindketten zokogva borultak egymásra.

Ugy sirtak, mint gyermekek, siratva el-vesztettnek vélt boldogságukat.

Egyszerre csak, mintha világosság szálta volna meg őket, felbagytak a gyöngösgéggel s könyveiken keresztül megnyugrással tekintettek egymásra.

Sötétetni kezdett már s el kellett vál-niok; egy kézsorítással váltak el.

Még néhányszor találkoztak a temető-csész kunyhójában, s egyszer csak eltűntek a városból.

A férj kereste nejét egy ideig, s épen az idő tájt egy feleszátsnak indult női hullát fogtak ki a folyóból.

Alakra nézve olyan volt mint neje, arcz-

mogatni fogja egy Oroszországgal való esetleges küzdelemben. A mit bármikor mondott vagy tett, mindabban nem található semmi, a mi az ellenkező feltevését igazolná. Bismarck herceg kétségkívül a békét óhajlja és az a nehély, a németországi sajtóban újabb megjelent szerencsétlen cikk fordó megvilágításba helyezi azt az óhaját, melyet táplál, hogy t. i. a kibonyolításra nézve az összes lehetséges eszközököt foganatosítja, mielőtt Európa nagy háborúba keveredik. E miatt senki sem tehet neki szemrehányást.

A mi Oroszországot illeti, Kálnoky gróf a Balkán-félszigetere vonatkozó valamennyi kérdéssel szemben körültekintő óvatossággal és erővel jár el. Bulgária most sokkal erősebb, mint volt előző két évvel, egyszerűen azért, hogy Kálnoky gróf megállította a berlini szerződés alapján, holott Oroszország azt elhagyta. Ha a háború kitör, akkor bár nem lehet mondani, hogy Kálnoky gróf semmit sem tett arra, hogy azt provokálja. Hogy ha a háború Ausztria-Magyarországra nézve kedvezően végződik, a miniszter, a ki az országot a háborúra előkészítette, a nélkül, hogy könnyelműen előidézte volna a szakitást, elévülhetlen dicsőségre számíthat a történet lapjain; az ellenkező esetében pedig, ha tudniillik valami baj történne, ő megőrizi azt a jó emléket, hogy semmit sem hamarkodott el.

Ha szemügyre vesszük tehát a Kálnoky gróf ellen hangoztatott kritikát, azok a kellő mértékre szállítva azt mutatják, hogy ő nem tett meggondolatlan lépést. Az idő azonban megmutathatja, ha vajjon kellett-e tartózkodóbb volt-e vagy nem; de jelenleg müre még nincsen befejező, és én ismétlem, hogy méltánytalan eljárás őt elítélni, mielőtt politikájának összes eredményei nyilvánvalók nem lesznek.

Az orosz csapatmozgalmakról van új hír is. Varsóból jelentik ugyanis, hogy azok az intézkedések, a melyek arra a szándékra vallanak, hogy a nyugati orosz kormányzatban újra nagyobb csapatok összpontosítsanak, szemmel láthatólag folyamatosan vannak a legkisebb részletek terjedő tervezet alapján. Így egyebek közt több nagy kaszárnya sürgős kiegészítését tervezik és ezek közül három nagy kaszárnya elkészítése még a jelen félévben már biztosra is van és pedig egy Radomban, kétfő Lublinban. Az összes költség egy és fél millió rubelra rug.

Vélnk szemben, egy kegyes orosz hang támadt tegnap. Az osztrák-magyar orosz külön megegyezés mellett buzgólkodó „Svjet” figyelembe veendőnek mondja, hogy most már Pétervárot is elismerik a Balkán-félszigeten Ausztria-Magyarországgal is vannak érdekei.

A „Novoje Vremja” vonatkozással a Párisból közölt nyilatkozatra azt mondja, hogy a szövetség Ausztria-Magyarországgal képtelenség; a háború pedig az érőnek idősebbidőn való pázarlása volna a most Oroszországnak egészen a Földközi tengerig terjedő szabad működési terére van szüksége, azért nem hagyhatja magát elzártni a Fekete-tengeren és sem Salonikiban, sem más egyéb balkán-félszigeti kikötőknél nem engedhet át Ausztria-Magyarországnak a mert az utóbbi hatalmas tenger-

vonásait eltorzította a halál s az enyészést, s így meg volt győződve, hogy a kifogott holttest az ő felesége. Nagy pompával temették el, meg is siratta és előbbi életmódját folytatta tovább.

A barátok nem ütöttek zajt; misét szolgáltatnak eltűnt testvérük lelki üdvösségéért, de összefügését keresni senkinek sem jutott eszébe a két ember eltűnése között.

Erdélynek legmagasabb hegyekkel borított vidékén vagyunk. Kis völgy területén el szemünk előtt, magas fenyvessékek benőtt hegyekkel körülvéve. Itt ott a havasok csillognak elő a felhőmályban s a lealzó nap bucsu sugarai gyémánt fényben tündököltetik csuacsak. A hegyi patok vízeseinek halk moraja hallzik az erdőből, s ezt szárazosan adja vissza a visszhang. A madarak éneke, a közelelő csorda kolompja, a pásztor mélabus furulya-hangjai még inkább emelik a táj ünneplését. A hegyi virágok, kabrió illatot terjesztenek, s az ember mámoros lesz azoktól.

Lépeárlól-lépeára érzi az ember kicsinyességét, eltérő a nagy természet előtt, mint a legkisebb bogár, mely lassan röptül a vad-roszabokorra ejün át megpenni. A völgyben apró házacskák vannak; barátságosan hívogatólag tekintenek az idegenre.

Különösen kiemelkedik a többi közül egy svájci stílusban épült házacska terraszával, mely valamilyen magasabb fekszik a tóbinél. Az erkélyen ifjú pár áll, alkárolva tartják egymást... nagyon boldogok. A felemelkedő hold elűstös fénye megvilágítja arcukat. A friss esti szellő a nő aranyos hajfürtjeit játszadozik, s a férfi mindig ajkaihoz vonja s hirtelen elkapsja.

A férfi azonban ki fog rajta; utána kap, s nem csak azon egyetlen hajfürtöt, de az egész aranyos fejet csók-özlönnel borítja el. Nem tudja senki, ki a boldog pár, honnan jöttek; a falu népe imádjja őket, mert valóságos védőangyalai az egész környéknek, Bartfaiaknak hívják őket s tovább nem kutat senki. — Ebbe a hegyek közé elrejtett falucskába nem jut el semmi a világ zajából, s viszont a kis falucskáról kevés embernek van tudomása.

De mi felismerjük Irént és páter Antoniust.

Isten nagy és hatalmas; megbocsátja bűneiket, mert az isten is örül a szerető szívek boldogságán...

resztével Oroszország útját a Dardanelláknál elzárhatná.

Ma egyáltalán bőbeszédűbb a politikai fáma és Churchill lordról is megemlékezik, azt mondván róla, hogy mint oroszbarát tér vissza Szent-Pétervárról; sőt azt is tudják némelyiek, hogy visszatérte után komoly agítást fog támasztani Salisbury ellen, hogy Angliát meggyőződjön a hármas szövetségre való csatlakozásba. Mag lehet, hogy Churchill udvariasságból beszélt így (farkasok közt levén) vendéglátó oroszaival, és ez udvariasságról meg fog feledkezni, a mint megfeledkeznek előbbi politikai magatartásáról, ha Oroszország mellett állítana s a békeszövetség ellen beszélne, mert hiszen ő volt az, a ki kijelentette, hogy Angliának ahhoz a szövetséghez kell csatlakoznia, a mely a békét védelmezi.

Általában mondani lehet, hogy Bismarck nyilatkozata óta különösen erősült a békes hangulat. Oroszország, több tudósítás állítása szerint, a múlt évben mutatott nagy merevséggel ellentétben már is sokat engedett.

Szónálból írják, hogy az ottani diplomáciai körökben elterjedt állítás szerint már két hét óta foly a tanácskozás Bulgária ügyében a kabinetek közt, de szigorú bizalmasággal. A tárgyalásoknak, hír szerint, eredménye is lett volna. E szerint Oroszország elismerte, hogy a bolgár kérdés csak a szerződés hatalmak közös eljárása által oldható meg; a nyugati hatalmak pedig hozzájárultak Oroszországnak a javaslatához, hogy Bulgáriában a berlini szerződés értelmében valódi rend helyreállításával a porta bizsak meg.

Hauem Szónálban nem hiszik gyakorlatilag teljesíthetőnek ezt a határozatot, ha határozatát is fog emelkedni. Ott erősen tartja magát Ferdinand fejedelem és anyjával együtt igyekezik megszerezni a nép rokonszenvét. Oroszország meg viszont a lázadást szítja, s bizik sikerében, ámbár többször valót kudarozot.

Minthogy a német szövetség gyakran szellőztetett tárgyalásait foglalkozunk, mint az eshetőleges orosz háborúra vonatkozóval, megemlítjük, hogy a „Matin” levelezőjének egy beszélgetését közli, melyet Helfyvel folytatott. Helfy csak abbéli aggodalmát fejezte ki, hogy Németország egy adott pillanatban Ausztria-Magyarországot oly kompromisszumra bírhatná, mely ellenkezne a monarchia érdekeivel. Máskülönbén meg van győződve, hogy Németország hű szövetséges.

A levelező azt is megkérde Helfy től: nem hiszi-e, hogy megnyugtató megegyezés jöhetne létre Ausztria-Magyarország és Oroszország közt; mire Helfy megjegyzé, hogy a mi politikánk Oroszországgal szemben csak az, hogy a Balkán szabad és független legyen.

LEGUJABB POSTA.

— Az örmények ügye. Lapunk tegnapi számának — az örmény ügyre vonatkozó — táviratának kiegészítésével, közlik a Reuter-ügynökségnek egy jelentését,

A csinos miss Neville.

[56. Folyt.] (Angol regény.)
Írta: Croker B. W.

— Az „Aradi Közlöny” szerkesztője: S. B. —
II. Kötet.
XXV. FEJEZET.
Jegyesem.

Oseppet sem lettem izgatott, midőn kezemet megfogta, csak hideg borzadály futott rajtam végig. Egész másféleképpen jelent meg, mint a hogy azt én elképzeltem, egészen másféleképpen, mint a hogy a dobokból reá emlékeztem; s mégis hat hónap nagyon rövid idő volt, ahoz, hogy külseje ily alapos változásokon menjen keresztül. Valjon a híres, kitűnő hegyi levegő kölcsönözött volna külsejének oly előnyös fényt?

Oh nem, ez nem lehetett oka. A változás oka bennem feküdt. Nem látam őt (többé a legjobb korban levő előkelő férfiaknak, hanem terjedelmes, elhízott, öreg urnak néztem, ki borzasztó, önkalkta nehezégekkel utazott, és nagy száma kézi podgyására oly gondot viselt, mint valami vén leány. Podgyásai közt volt egy nagyon elegáns piperezekrány, egy ételkosár, különféle borondók, francia regények, ernyők és botok, egy úveg éan de cologne és egy nagy legyező. Midőn kedélye meg volt végre nyugtatva, hogy mindezen tárgyakból mi sem maradt el és két szolgálójának utasított, adott ezek elszállítására vonatkozólag, végre időt talált Percival örnagy hozzá fordulni és egy pár divatos frázist elmondani a viszontlátás öröme, miatt figyelme folytonosan a növekvő csomag, pyramidjára volt fordítva.

„Nora, édes leányom! Hónapok óta mindig — „Chinassawny, hol van uti óram?” — örvendtem a viszontlátásnak. — „Hova viszed ezt a fehér borondót te ostoba!”

Végre utak indulhattunk; egészen megkönnyebbülve éreztük magunkat, midőn a kocsiában helyet foglaltunk. A család ébéd e napon a lehető legmervebb volt, s egy fáradságos és unalmas társalgás után nagynem és mrs. Vane rövid mentegődzésével eltávoztak, hogy engem szerelmeimmel egyedül hagyanak. Szerelmemmel! Ez a szó legkevésbé sem illet a velem szemben ülő urra — ki valóságos megtéstem volt az

mely szerint a nagyvezér a szultán parancsára négy előkelő örményt magához rendelt és felvilágosításokat kért tőlük a „Törökországból levő titkos örmény egyesületekről, az Európában az örmények érdekében folytatott agitációról és az örmények elégtelenségének okairól. Az örmény előkelők válaszukban kijelentették, hogy az örmények hű alattvalói a szultánnak és hogy csak a porta tehető a dolgok mibenléte miatt felelőssé, mert az örmény patriarchatus tekintélyét rendszeresen gyengíti. Azt tanácsolták, hogy a porta a patriarchatus kiválasztásának tegyen eleget és állítsa ismét helyre kiváltásait. Ezen értekezés következtében az örmény patriarcha meghírtást nyert, hogy a porta előtt megjelenjék. — Ezzel állanak kapcsolatban az említett elfogatások, melyeknek mintegy utóhangjait jelentik Konstantinápolyból, hogy ott nagy n feltűnt, hogy az ő-hittelt új napján mgr. Uthuchian örmény patriarcha az orosz nagykövetség kápolnájában tartott istentiszteleten résztvett s azután Nelidov orosz nagykövetnél hosszabb ideig tartó látogatást tett.

TÁVIRATOK.

— A képviselőházból. —

Budapest, január 26. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A képviselőházi ülésen a belügyminiszterium költségvetését tárgyaltak és az változatlanul elfogadták az operatív segélyezésére.

— Egy orsz. képviselő elítéltetése. —

Budapest, jan. 26. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Az esküdtszék ma tárgyalta Nagy Pál zalamegyei földbirtokei sajtóperét Vádnay Andor orsz. képviselő ellen, becsületelérés vétsége miatt. A bíróság az esküdtszék verdiktje alapján Vádnayt 2 havi fogságra és 200 ft pénzbüntetésre ítélte.

— A hadügyminiszter kijelentése. —

Berlin, január 26. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A véderő-bizottságban a hadügyminiszter kijelenté, hogy az új véderő-törvény körülbelül 280 millió tigenyel. Az új hadsereg békében csak papiron marad. Háboruban az onban huszávérré fog válni. Nem jelentheti ki, hogy ez utolsó katonai költség lesz.

NAPTAR.

Január 27. Péntek. Róm. kath. naptár: Ar. sz. János. Prot. naptár: Ar. sz. János. Görög orosz naptár (január 15.) Théal páp. Nap fél 7 óra 37 perc. Nap nyugszik 4 óra 50 perckor.

Január 28. Az I. aradi polg. önk. tüzlőtök hangversenynyel összekötött táncszivigalma („Fehér Kereszt”).

Január 28. Az aradi és aradvideki tisztviselői kör 3-ik estélye („Tucherer-szálló”).

Január 28. A lippei önk. tüzlőtök táncszivigalma.

Január 29. Széchenyi gőzmalom részvénytársaság közgyűlése délelőtt 10 órakor.

Január 29. Az aradi takaré- és segély-egylet évi közgyűlése a város háza kisternében délután 2 órakor.

Önelégültégnek — meg volt elégedve önmagával, ebedjével és környezetével. —
En a középső asztalán ültem, látszólag kézimunkával foglalkozva és szórakozottan folytattam a beszélgetést tovább — bensőmben folyton azon kérdést ismétlgettem: „Hogy tudtam magam vele eljeyezni? O már olyan idő volt, olyan partfogószertű, oly képzeldőm. En kőzöttem a gondolatok ellen, igyekeztem a legkellemesebb emlékeket visszaidézni a két hegyekről — hasztalan, nem tudtam többé ideálisnak találni — borzasztó öntudat.

Móricz köztünk állott. —
Egyszer-kétszer odapillantottam hozzá, s észrevettem, hogy bírálata vizsgáit, éppen mintha egy képet vagy valami más művészeti darabot tanulmányozna. Végre ingerülten mondá:

„Tudja, hogy egy cseppet sem néz jól ki, Nora? Sokkal soványabb lett; arcának vonásai, melyek oly szépek voltak, minden légszagukat elszelítettek, keskenyek és élesek s egészen színtelen!”

„Valóban?” válaszoltam közönyösen. —
„Igen, ez úgy van,” biztosított oly hangon, mely tudtomra adta, hogy bájjam elvesztésén személyesen bántott. „En illőnek találnám, hogy valamit énekeljen, remélem, nem vesztette el hangját is?”

Hangomat nem vesztettem el, de nagyon közel voltam hozzá, hogy türelmemet elveszítem, ámbár a zongorához menve legújabb darabomat kerestem ki. Ha Móricz úgy talála volna, hogy rosszul nézek ki, mormogott vagy haragudott volna-e érte?

Hogy gondolhattam rá? Hogy volt szabad őt Percival örnagygal összehasonlítani? — mondám keserő szeszreghányást téve önmagamnak, midőn ágyamba fekte, hasztalan igyekeztem elaludni. Mentül többet gondoltam a jövőre, annál reménytelenebbnek és borzasztóbbnak tűnt fel az. Ez volt a kedélyállapota ama fiatal hölgynek, a ki ez időszert a legfényesebb parthie küszöbén állott egész Indiában!

Percival örnagy csakhamar otthonos volt Multakoreban, megte a szükséges látogatásokat és úgy osztotta be idejét, hogy az oroszlanréz belőle nem jutott. Minden reggel gyalog jött a chotah-bazrehez, s minden délután kikocsiztam vele elegáns fogatban, hogy a világot egy érdekes jegyepár látásában gyönyörködtessek. Ezen alkalomkor nem sokat bevélgettünk mivel jegyesem nagyon

Február 1. Az aradi kereskedő-íjakk bája („Fehér-Kereszt”).

Február 1. Zártkörü táncszivigalom Uj-Szt. Annán. („Szeid bárány” vendéglő).

Február 2. Az aradi pulpári játékony megye- közgyűlése, délelőt 10 órakor.

Február 2. Az aradi könyvnyomdászok egylet nek bája (iparosház).

Február 2. Aradi közni vaspálya és tégl-gyár részvénytársaság közgyűlése délelőt 10 órakor.

Február 4. Az aradi kereselő-egylet zártkörü táncszélye („Fehér Kereszt”).

Február 4. Az aradi áll. tanítóképzede növendé keinek batynbája. (Iparos-ház).

Február 4. A világi önk-ntes tüzoltó-egylet zártkörü táncszélye.

Február 4. A kis-jenői kaszinó táncszélye a nagy- vendéglőben.

Február 5. A nagy-zeréndi iskolagyermek fel- segélyezésére zártkörü táncszélye.

Február 5. Az aradi munkás betegsegélyző-egylet táncszélye („Fehér keresz”).

Február 6. Az aradi első takarékpénztár közgyű- lése délelőt 10 órakor.

Február 11. Az aradi Lloyd-társulat zártkörü tánc- szivigalma.

Február 11. Az aradi ipartestület bája. (Ipa- rosház).

Február 11. Az aradi közégi tanitók estélye a Krispin-teremben.

Február 12. Az aradi hadászok és népfelkötök betegsegélyző és temetkezési egyletnek bája „Fehér Kereszt” nagytornában.

Február 12. A galsai gránitkőbánya részvénytár- saság közgyűlése Aradon, a lövospálya irodahelyisé- gben, délelőt 10 órakor.

Február 26. Román-bál Aradon („Fehér” ereszt.”

ARADI KÖZLÖNY

(Megjelen minden nap)
Előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:
Egy évre 12 ft — kr
Fél évre 6 „ — „
Negyed évre 3 „ — „
Egy óra 1 „ — „

Vidékre postán küldve:
Egy évre 14 ft — kr
Fél évre 7 „ — „
Negyed évre 3 „ 50 „
Egy óra 1 „ 20 „

Videki t. előfizetőinket kérjük, hogy a z előfizetési díjakat mielőbb beküldjenek sziveskedjenek, hogy a lap pontos expedicióját fennakadás nélkül teljesíthessük.

Könyvárusi uton történő előfizetéseket csak százalékos levonás nélkül fogadunk el.

Az „Aradi Közlöny” szerkesztősége és kiadóhivatala.

HIREK.

Arad és Vidéke.

— Mosonyi szinigazgató diszkreditálva. —
Budapestről sürgönyzik lapunknak a következő szenzációs sorokat:
„A szinészkongresszus, mai ülésének egyhangulag hozott határozatából kifolyólag, átiratot intéz Arad városához, hogy Mosonyinak — kiaszinészet ügyét többször kompromittálta, a színházat bérbe ne adja.”

A késő estjeli órákban vettük — teljesen meghízható forrásból és sürgönyt és így nincs időnk tüzetesen hozzászólni a benne foglalt nagyjelentőségű határozathoz, mely egyfelől teljesen diszkreditálja Mosonyi szinigazgatót s másfelől mintegy óva

rosszul tudott haitani s folytonos félelemben volt a barátjától kölcsönzött tüzes ló miatt.

Legalább háromszor hetenkint szépetítettük jelenlétünkkel a nyilvános hangversenyeket. Mihelyt a kecséről leszállottunk és társam lábait ismét az anyaföldön érezte, a hajtási kísérlet által okozott belső halálos félelemtől megszabadult és személyét azonnal ragyogtatta, szemüvegét megigazította s minden irányba leereszkedőleg és barátságosan hajlongott. Multakoreban kétségtelenül nagy férfi volt ő, sokkal tekintélyesebb, mint a dobok közt, a hol ő csak egy csillag volt a ragyogó égbolton. Itt ő uralta a helyzetet s előnyös állapotának teljes tudatában volt.

Rendszert átvállagott mrs. St. Ubes landaujához, hogy vele véleményeit kicserélje. Időnkint hosszabbban elfecségett vele, de én ezt nem vettem zokon; ellenkezőleg örvendtem, ha jó talála magát. Tudtam, hogy nem vagyok számára briliáns társalgón. Beszélgetésünk mindinkább farszót köteleltségjelletés lett. Erzelmeket és a jövőre vonatkozó terreket sohasem érintettünk. Toilettek, fel-tünőbb alakok, anekdoták a társaságból, új kalapomnak alakja és májának állapota szoktak rendszerint társalgásunk témáit lenni.

Minden este hosszabbak lettek látogatásai mrs. St. Ubesnél, s a visszatérő én hoztam, gyakran diadalmas győzelmű tekintet követte. Azonban én nem voltam feltékeny, jegyesem sokkal közömbösebb volt nekem, mintsem ezen érzést legítavolabbról is sejtethettem volna. Percival örnagy nem tánczolt sem balokon, sem kisebb társas összejöveteleken, melyeken részt vettünk, de nagyon elgútlán nézett ki, ha mrs. St. Ubesel egy kis szótán ült, ki óriási fekete legyezője mögött csipős meg-jegyzéseket tett a társaságra. De ilyen alkalmakor sem feltételesen sejtettem s hiába kutatóm mrs. St. Ubes izgatottságot elaruló vonást arcamon, ha két tour között rendszeren valamely tánczosom karján hozzájuk léptem s velük csövegtem.

Egy reggel egészen váratlanul mrs. St. Ubes és Gore ezredes érkeztek hozzánk és vettek részt a chotah-bazreen, — éppen akkor lovagoltak be a kertajtón, midőn leakartunk ülni. Mrs. St. Ubes kicsapongó jó kedven volt, úgy hogy rögtön kitaláltam, hogy valami kell'emeltem mondani valójára van; e sejtetem csakhamar valóra bizonyult. Előbb egy előző napon tartott táncszély képezte a beszélgetés tárgyát; és mrs. St. Ubes ke-

int minden szerződés magyar szinészt, hogy hozzá a tisztóság. Majd lesz alkalmunk e szomorú tényállásról bővebben írni, s most csak az aradvárosi szinügyi bizottság figyelmét hívjuk fel arra, hogy gyorsan szakítson a diszkreditált emberrel és kövesse el mindent, hogy Arad szinirtársulat nélkül ne maradjon.

— Az iskolászók ülése. Arad város iskolászók tegnap délután 4 órakor tartotta meg rendezes havi ülését a város háza kisternében. Sala ez Gyula polgármester elnöklete alatt jelen voltak Sima y István, Schuster Illés dr. Pollák Gyula dr. Kerner Péter, Vizer Péter, Krausz Elek, Tarján y Vilmos, Bing Vilmos, Szalay Károly, Rosenberg Sándor, Fényes Dező, Marchall Lajos dr., Molek Lajos dr., Tisztai Lajos, Péterffy Antal, Arka y Kálmán, Némethy Károly és Bon t Aurélgjegyző. Elnök megnyitván az ülést, a tárgyalás megkezdése előtt Sima y István iskolafelügyelő kijelenté, hogy az iskolászók az ő nyugdíjaztatási kérelmére vonatkozó határozata előtt meghajlik és lemondását visszavonja, a mi örvendetes tudomásul vétettet. Ezután több behajthatatlanná vált tandíjkövetelés leiratása rendeltetett el, majd La ng Viktornak megengedtetett, hogy a polgári iskola 4 ki osztályából magánvizsgálatot tethessen. A gyoroki evangélikus hitközség köszönetet szava az érte, hogy az új-telepi iskola padjai a gyoroki év. iekolánkadományozottak. Sima y felügyelő előadja a szegény tanuló segélyezése tárgyában tett intézkedéseket; összesen begyűlt 877 ft 45 kr, ebből kiadott 327 ft 40 kr segélyezési czélokra. A fennmaradt 50 forint 5 krajczár a szegény tanuló segélyezésére alakult egyletnek adatik át. Voltak gyűjtések az egyes községi iskolákban is, melyek eredménye az illető iskolákban használatot felszegélyezésre. A jelentés tudomásul vétetvén, elhatározatott, hogy az adakozó közönség részére a lapokban nyilvános közzönet közöltek. Az ehez iskolás-gyermek segélyezésére 199 ft 84 kr. gyűlt egybe s a 88 éhez köztl egyes családnakl 74 pa elhelyezve. Az utolsó hónapban 292 félnap igazoltatott és 6742 félnap lett indokolással elmulasztva. A tárgysorozat kimerítettén, Salacz polgármester adott választ Molek L. dr.-nak azon régebbi kérdésére, hogy mi az iskolafelügyelő hatáskörét. A város szervezési szabályrendelete most már végleg jóváhagyatván, az erre vonatkozó rész abból felolvasatott. Miután a szabályrendelet az úkűbörbe sorítja az iskolafelügyelő hatáskörét nem tölti be igazi feladatát. Hiszen — folytatá a polgármester — önmagától nem is tehet jelentést az iskolázóknak csak egy iskolafelügyelő útján. Hogy mi volt a város közönségének intenciója, legjobban mutatja az állás szervezésére vonatkozó közgyűlés határozat. Erre felolvasatott ez is. Azzal tisztában van mindenki az iskolafelügyelő állás hatáskörét tágitani kell. Ennél fogva inditványozza, hogy egy szűkebb körű bizottság küldessék ki a kérdés tanulmányozására. E bizottságba Molek Lajos dr. elnöklete alatt Rosenberg Sándor, Kerner Péter, Kuncz Elek és Némethy Károly küldettek ki. Ezzel az ülés véget ért.

— Február 8. Aradon az 1849. február 8-iki utcai harcban elesett honvédek gyász-emlék-ünnepele iránt megindult mozgalomból azt lehet következtetni, hogy február 8-ik sokkal nagyobb szabású módon fog megünnepelteni, mint eddig. Az aradi honvéd-egylet újabb az ünnepély rendezése végett felkeresi az ifjuság kerekből október 8-iki es halottak napjára alakult ünnepele rendező-bizottságat, hogy a rendezés szerepét vegye át

gyetlen kritikával két nagyon kövér leány süjtött különösen: „ha leány lennék inkább éhen halnék, semhogy ilyen elefánt alakot öltsek! Vétéknem találok, hogy lovagolni engedik őket. Mire való az állatrésd egylet; miért nem lép közbe a rendőrség?”

„En nem is találok két olyan tulságosan kövérnek,” jegyzé meg nagy-ném nyében, „s mindenesetre csinos arcuk sokat kárpótol.”

„Egy szerencsétlen szerelem, csakunkra lenne. A szerelem oly szenvedés, mely csakhamar karcsúvá tesz,” jegyzé meg Gore ezredes.

„A ki érdemesnek találja! En kétlom, hogy egy karcsú derék felér egy megtört szívrrel,” vágott közbe mr. Vane szokot nyíltságával.

„Miután éppen tört szívekről van szó,” kiáltá mrs. St. Ubes hozzá fordítva, „tegnap kaptam levelet Thompson Florától. Cheaptaporeban van, mint ön is tudja.”

„Valóban? Ezt nem is tudtam.”

„Bereford kapitány szintén ott van,” jolytatta tovább.

„Valóban?” kérdem ismét, ezuttal mélyen elpirulva.

„Szerencsétlenül szerelméből csakhamar kiépült. Oh a férfias mindig könnyen visszastalhatók. Bizonyára nagyon fog örülni hogy, oly messzerrelen gyorsan” kigyógyult, és hogy miss Rossal, Ross tábornok leányával el van jegyezve. De ön talán ezt már régen tudja?”

A diszes bomba a legnagyobb mértékben megtette hatását. Gyűlélen hosszú szünet állott be. A néni fedőtötte a czukortortát, nagybátym a legmogorvábban nézett, az én pirulásom pedig folyton mégis többé és árulóbb lett.

„A mint a beszédből kiveszem, e fiatal ember szerencsétlenül szeretett, tehát a kövér kiasszonyunk rendelt orrossággal él?” jegyzé meg Percival örnagy teljesen elfogulatlanul.

„Oh igen, ez egy nagyon veszelés roham volt,” válaszolta mrs. St. Ubes, „borzasztóan szerelmes volt bizonyos fiatal hölgybe, s úgy látszik, a koraat nagyon nehezen tudja elviselni. De Nora ezt sokkal jobban elbeszélheti önnek, mint én — ő be volt avatva a titokba, nemde szivem?”

(Folytatás következik.)

és az ünnepek érdekében mozgalmat indítottunk meg s tegye magát érintkezésbe a „Kos-suth-mestel-társasággal” is, mely az ünnepek rendezése körül már eddig is tevékeny részt fejtett ki.

— **A városi árvizbiztosítás** ma délután 3,5 óra körül a városi tanácsot megelőzőleg tart.

— **Kugler István** aradi kir. járásbíró, tapintatos eljárásának ismét egy fényes tanujelét adta az által, hogy a járásbírói ügyek hivatali osztályainál alkalmazásban levő irnokokat — mint kezelő-tiszteket — újvídi kezdve a hivatali szolgálatban egymással felcserélté, hogy az által a hivatali teendők minden ágában teljes kiképzést nyerjenek.

— **Gyárosok és kereskedők.** Aradon már nem első eset volt, hogy egyes utazók az olyan kereskedők számára is rendeltek portékát gyárosoktól, a kik ebbe beleegyezésüket nem adták. Most újabbán is előfordult egy ilyen eset s a kereskedő csak bántult, midőn a szállító egy csomó portékát bevásárolta az üzletébe, holott ő nem rendel semmit. Hiába tiltakozott s írt a gyárosnak, ez csak azt eredményezte, hogy ő megrendelést kapott s legfeljebb a fizetési időt hosszabbította meg. Már most vagy perelni kell, vagy átvenni a szállítmányt.

— **Vörös-kereszt.** F. A. B. a László főispán az országos vöröskereszt-egylet arad-megyei választmányát f. hó 28-án délután 3 óra körül össze közgyűlése.

— **A megyei hitelszövetkezet** február 3-án közgyűlést tart, mivel a megválasztott igazgatók közül Kintzig János sokoldalu elfoglaltsága következtében lemondott és így helye a közgyűlés által betöltendő. — E helyen jelentjük ki többek kérdésközlésére azt is, hogy a hitelszövetkezet fizetési tisztviselőket alkalmazni egyáltalán nem fog, miután az ügykezelés ezt nem teszi szükségessé.

— **Az „Aradmegyei takarékpénztár”** 17-ik évi rendes közgyűlését február 19-én délelőtt 10 óra körül megtartani.

— **Kérvény a képviselőházhoz.** Az aradi törvényész és járásbírói ügyek kezelő-iroda-személyzete kérvényt intézett az országgyűléshez az iradai és kezelő-személyzet csekély fizetéseinek felemelésé, esetleg drágasági pótlék megszavazása iránt. Ezen kérvényre kérésimert — a mennyiben lehetséges, — ideje volna kellő figyelembe venni, mire különben kitűnés is van, a mennyiben az aradmegyei képviselőknak annyi pártolásra felkérték és bizonyára mindent meg is tesznek, hogy az igazságszolgáltatás és szorgalmas és nélkülözhetetlen tényezőinek legalább a tisztességes megilletés biztosítását.

— **Visszaküldött alapszakályok.** A belügy-miniszter kiegészített vegett visszaküldött az első aradi hadászati-szolgálat-egylet alapszakályait.

— **Teljes holdfogyatkozás** lesz látható szombaton este. Kezdetét veszi 10 óra és 46 perc után, teljes lesz fél óra és 36 perc után és vége 2 óra 26 perccel.

— **Az olvasás nagy mérvet ölt.** Úgy látszik tél apó a négy héti tartó rendkívül nagy idegre kiadta minden erejét s most már állandóan enyhébb időre számíthatunk. A hőmérő higanya, mely tovább mint egy hónapig csaknem folyton a fagypontra alatti 10-es szám körül mozgott, most egész nap állandóan a zérus fölé mutatkozott, sőt éjjelénként is alig 3-4 fokkal száll a fagypontra alá. Az olvasás egész napon át tart, a gyaloglókon sőt már a kocsiúton is vitatkozás képződött; az ereszkelő az ember nyaka közé csurog az olvadó hó, s mintán leg több házról elmulasztották a havat letakarítani, az emberek kik kénytelenek a csatorna nélküli házak előtt — milyen Aradon még a főtér is nagyon sok van — járni, ki vannak téve annak is, hogy nemcsak friss hóvíz csurog nyakuk közé, hanem bármely pillanatra valami hólavina borítja el őket. Talán meglehetné a rendőrség, hogy a házigazdákat közelebb a tetőkről a havat eltakarítani, mielőtt valami nagyobb baleset történnék. A kocsilyapott hűveket letűnt csillagokra, a jégpályákon víz áll mindenütt. Bucsut is vehetnek már talán Halifaxjuktól jóvá évig.

— **A „Kölcsény-Egyesület” választmányi tagjai** között közmegbeszélés tárgyat képez az az eszmé, hogy a „Kölcsény-Egyesület” jövőre névze bérleljen ki egy a jelenlegiül nagyobb egyesületi helyiséget, a hol a tagok részére estéként egy társalgó-terem álljon rendelkezésére, a mi egyszerűsége miatt olcsóbban is legyen. Így a tagok naponta egymással érintkezhetnének. Erre névze — mint értesülünk — a választmányi tagok a legközelebbi választmányi ülésen kész indítványt nyújtandóknak előállni.

— **Az aradi pinczerek betegsegélyzés** temet ezévi-egylete szerdán éjféli után a városi ház földszinti kistermében megtartott évi közgyűléséről lapunk tegnapi számában megjelent tudósításunk kiegészítésül feleltük ki, hogy a közgyűlés Nyáry Béla iparhatósági biztos jelenlétében folyt le és Pollák Henrik egyetemi tag indítványára az új tisztviselői ker egyhangulag a következőleg választott meg. Elnök: Novotny Lajos, alelnök: Michl József, pénztárnok: Huzó István, ellenőr és titkár: Körösi Adolf, választmányi tagok: Mayer Károly, Luszka József, Lubeck Hermann, Szabó István, Singer Bertalan, László Antal, Domsits János és Kovács István, egyetemi orvos: Tischlér Mór dr., irodavezető: Friedl Nándor, zászlóvivő: Szalenyi László. A tisztviselői megválasztása után Pollák Hen-

rik, Michl József és Huzó István indítványozták, hogy két munkaképtelen tag egyetemi segélyben részesítsék. A közgyűlés a segélyösszeg nagyságának megállapítását a választmányra bízta. Előnk erre tudatta a közgyűléssel, hogy Salcz Gyula kir. tanácsos és polgármester egy meleg hangu átiratban az együletnek megköszöni, hogy szeretett neje végítességtételén tesülettel megjelent. Az átirat felolvastatott és a közgyűlés elhatározta, hogy a nagybecsű átiratot jegyzőkönyvileg megörökítik. Végül Michl József alelnök indítványozta, hogy az 1849. február 8-iki aradi utcai harcban elesett honvédek emlékére február 8-án rendezendő emlékkönnepélyen testületileg mentől nagyobb számban vegyenek részt. A közgyűlés az indítványt egyhangulag elfogadta.

— **A tárgyaló-teremből** Holnap, szombaton érdekes büntügyi tárgyalás lesz az aradi törvényészék előtt. Toldai Sandor, volt gurahonci postamester büntügye kerül elbírálás alá, ki azzal van vádolva, hogy a kincstár kárára 2300 frtnyi postapénzeket sikasztott és e büntényi köztörök hamisításával palástolta. Az ügynek érdekességét adja, hogy a vádolás, ki csak még 19 éves. Vádolt Báltaszki Lajos dr. ügyvédet választotta védőül.

— **Békésmege legutóbbi közgyűlése** a közgyűlési bizottság tagjaiul 1888-1889. évek terjedő megbízatásán Szucs Béla, Keller Imre, Kolman Mihály, Havari Dániel és Hoffmann Mihály választották meg. A fegyelmiválasztmány tagjai gyanút az elrendelt, s törvényesül foganatosított titkos szavazás eredménye szerint megválasztottak rendező tagok: Ladics György, Keller Imre bizottsági tagok, Kaczinckay Kálmán kir. adó-felügyelő és Kanizsai István kir. tanfelügyelő, póttagok: Kalmár Mihály bizottsági tag és Havari Lajos kir. mérnök, az államépítészeti hivatal ideiglenes főnöke. Az arad-egyházi felelővitali küldöttségbe rendező tagok: Ladics György és Keller Imre bizottsági tagok, póttagok: Kalmár Mihály bizottsági tag. A járási fogházak megvizsgálására az 1888-év tartamára megválasztottak a gyulai járásra és Békés-Gyula város területére. Kalmár Mihály, a békés-csabai és orosházi járás területére Szucs Béla, a szarvasi és gyomai járás területére: Havari Dániel, a békési és szeged-almi járás területére Hajnal István dr. Az 1878. évi V. t. cz. (büntető törvénykönyv) 43. §-ában megjelölt felügyelő-bizottság tagjaiul megválasztottak: Ladics György és Kalmár Mihály bizottsági tagok. Az erdőügyi albizottságba megválasztottak előzők: Keller Imre bizottsági tag, tagok: Havari Lajos kir. mérnök az államépítészeti hivatal ideiglenes főnöke és Varságh Béla bizottsági tag. A második foku erdői kihágási bizottságba megválasztottak rendező tagok: Ladics György, Kalmár Mihály, Keller Imre és Hoffmann Mihály. Póttagok: Szucs Béla, Hajnal István dr., Varságh Béla és Fejér Béla.

— **Aradi borok Nagy-Váradon.** A nagyváradi „Szabad-ság” írja: A múlt évben Aradon a magyarai és német-nyelvi bortermelők szövetségét alakították abból a célból, hogy a kitűnt magyarai és németi borokat kifogástalan tisztaságban és jóságban az egész országban árussítsák. A szövetséget — amelynek élén tisztelt nevű és tekintélyes aradi polgár állnak — napról-napra jobban terjesztik s borait ma már úgyszólván az ország minden nagyobb városában rakláron tartja s rakláron fogja tartani Nagyváradon is. A bortermelői szövetség Nagyváradon a törekvő Tóth és Elő ézeget bízza meg palackozás és hordás borsai elkészítésével s néhány nap múlva az árussítás már meg is történik. A mikor ezt feleltük ki, tudtuk olvasóinkat, hogy a szövetség borsai között különös figyelmet érdemel az Atyúl Péter-féle asztali magyarai bakator s a németi vörös, amely a legkitűntebb vörös borok egyike. A borok árát éppen nem magasak, különösen ha tekintetbe vesszük, hogy azok tisztán keletkeztek és nem pancesoltak.

— **Az aradi kereskedő-iffjak** társulata által február hó 1-én rendezendő táncmulomra újabban felülhívték: Dományi József 5 frt. — Kneffel Károly 5 frt. — ifj. Klein Mór 2 frt. — Porter Adolf 2 frt. — Auszterweil Zsigmond 2 frt. — Walder Gyula 2 frt. és Erney Gyula 2 frt. az eddig már kimutatott összeggel együtt 64 frt folyt be.

— **Elipott szappan.** Mallár Róza V. ceey-utca 7. számú házában tegnap éjjel szappant öntött. 11 táblát öntött s ében volt 12 óráig. Egy eddig ismeretlen tettes két táblát 100 kilo súlyban és 36 frt értékben ellopott, midőn az még ki sem volt hűlve. A rendőrség megindította a nyomozást. A tettes mindenesetre jártas lehetett a házában és a szappantól.

— **A temesvári főkapitányi állás betöltése** a törvényhatóságokról szóló új törvény értelmében a főispán jogai közé tartozván nagyon is idő előttiék azon komanasztások melyeket némelyek ezen állás betöltéséhez fűznek. Mi is meg vagyunk győződve, hogy a r. m. ós Zsigmond főispán ismert sasteink-telével bizonyára ki fogja tudni szemelni azt a férfit, ki legjobban fogja betölthetni a főkapitányi állást. — A főkapitányi állásra, ugy halljuk, László Gusztáv városi főjegyző, Nagy László városi tanácsnok és Dr. Ágoston György b. főkapitány pályáznak.

— **Ipargyűlés.** Iparigazolványt nyertek Aradon Schweiger Lajos, a. agán-küldöncz iparra, Bodnár István építési engedélyhez nem kötött ácsiparra. Aradmegyeiben: Szabadhelyen Komlosán Döme bor- és pálinka-nak nagyban elkészítésére; O. P. és k. a. Novotny József asztalosiparra; Békésmegeiben: Körös-Ladányon László Imre cipésziparra; míg ellenben Aradon Hammer Salamonné piaci kalmáripárt megszűntette.

A farsang.

— **A második kaszinó-estély;** mint már előre jeleztük lapunkban, ma este megy végbe a kaszinó termében. Az első estély fényes sikere biztosítja a másodikét is, s bizonyos hogy az a közönség, mely a mai estélyen részt vesz, kitűnően fog mulatni.

— **Tanító-piknik.** A tanító piknikre, mely tudvaleg február hó 11-én fog megtartani a Kriepin-teremben, már szétkötöttek a meghívók. A rendező-bizottság elnöke Némethy Károly, pénztárnoka Fischer Antal, tagjai Bouts Aurél, Kovács Vincze, Körmöcs József, Marinkovits Péter, Schröd György, Szathmari István, Vágás Agost, Verner László, Wagner Agost, Weber József, Wlascil Károly.

— **Az új-est annai „Polgári Kör”** 1888. évi február 4-én Auer Ferencz díszes termében, Steiner Lambert karmester ur legújabban szervezett gyermek-zenekar-nsk közreműködésével zárkört táncmulalmat rendez. Belépti díj személyenkint 1 frt. Kezdeté 8 órákor.

Házak és a főváros.

— **A főhercegnő magyar nótája.** Mária Dorothea főhercegnő magyar nótáját, „Borura der n-t”, Radics Lajos miskolczi zenekara vasárnap már eljátszotta az ottani „Korona”-vendéglóban. A „Borsod negyeli Lapok” szerint nagy számu, intelligens közönség tapasztal a jól előadott csinos zenedarabnak. Meg is újratették s bizonyára csakhamar városzerető énekelni fogják.

— **„Vajunk el!”** Felütközött keltő váloper van a budapesti törvényész polgári osztályánál folyamatban. Bornemisza Pál báróné szül. t. n. Schossberger Otília anyján, mintegy nyolc nappal ezelőtt, jogi képviselője Stiller Mór által váloper indított férje ellen, aki maga is kivánatosnak tartotta az elváltást. A házastársak természetesen azzal a bizonyos „engesztelhetetlen gyűlöléssel” viseltetnek egymás iránt, legalább ezzel okolják meg az elváltást iránt beadott kérelmeket. Az első békéltetési kísérlet keddén volt a törvényészék előtt; a békéltetésnél a gyűlölködő házastársakon és azok ügyvédjein kívül a törvényészék által kinevezett házasság-védő Unger Alosz ügyvéd is jelen volt. Maga a törvényészék elnök, Bogisich Lajos tette meg az első békéltetési kísérletet, de — mint az Egyetértés írja, — siker nélkül.

— **Rövid hírek.** Sztrossa yerp-pök, minden tagadás dacára, még is dísztagja lett a pétervári panszláv bizottságnak. — **Darázs-falván,** Pozsonyban, oly nagy mértékben pusztit a differitiz, hogy már 40 gyermek esett áldozatul. — **Pusztá-Celina** nagykülföldi megfaluban a rendőri elfogták Dregán Nikulaj bírót, ki többet magával elrabolta egy juhásztor nyáját s a pásztort le-szúrta. — **Nagy-Kanisza** a 76 éves Rosenber Izrael, a csödbe került takaréki- és hitelszövetkezett egyik volt igazgatója s dugasz-dog ember, főbe lötte magát. — **Nagy-Becskerek** en megörült Popovits Axentie tekintélyes orvos és Budapestre szállt át. — **Miskolc** on a gőzmalom udvarára farkas tört be az örök vasvillával éltek meg. — **Foktón** a hólyagos himlő pusztit, az iskolákat bezárták.

A nagy világ.

— **A német császár orosz ezredéhez.** Vilmos császár, a ki tudvaleg feje az 5. kalugai ezrednek ennek parancsnokához, az evforduló alkalmából hozzá intézett üdvözlő stúrnyere a következő táviratot küldte: „Nagy örömmel szolgál, hogy kalugai ezredemlöt ismét szívből jövő kívánságok kapok az evforduló alkalmából. Hálám s figyelemem annál élénkebb, a mennyiben néhány hét múlva hetven évre lesz, hogy 1818. február 15-én, mint főnök az ezred élére állítottam. Bízské vagyok rá, hogy az ezred e hosszú idő alatt hősies szolgálattal mind háborus, mind békés időkben kitűntette magát. Örizzem meg a jövőben is vilátsége dicsőségét. Vilmos.”

— **Az „ezredes ur” tisztelgése.** A párisi Elysee-ben ep oly fényes volt a legutóbbi estély, mint a két megelőző. Carnot elnök frajjan a becsületrend nagykeresztjét viselte. Nejen erme és aranya is lengett, hajában gyémánt diadém. Sok főszéj volt jelen, köztük Gallifort tábornok. Nagy derűlétséget keltett, midőn az ajtonalló Maxime Lisbonne-t bejelenté. Mindenki az ajtó felé nézett, de a commune egykori ezredese, nem fantasztikus egyenruhában, hanem kifogástalan szalon-döltzetben jelent meg. Ünnepelesen advölzöve az elnököt, meghajolt neje előtt és a vendégek közé vegyült. Kérdőtetre, mit keres a balon, bízskéen válaszolta: „Carnot megválasztása, úgyszólván, a forradalmok műve volt. Látni akartam, miképp képviseli Franciaországot és fogadja a nemzetet.”

— **Katasztrófa egy dinamitgyárban.** A zurányi dinamitgyár telorbanásáról lapunk már egy táviratunkban megemlékeztünk. A gyárban a dinamiton kívül megantit is készítettek, melynek még nagyobb a robbanó ereje, mint a dinamit. A felrobbant gyár Zurány és Főtorony községek közt körülbelül a középuton feküdt. A robbanás áldozatai közül az egyik leány 13, a másik 16 és a harmadik 17 éves volt. A szerke hulló üvegdarabok a gyár körül járölöket többé-kevésbé súlyosan megsebesítettek. A robbanás hatása nem szorítottok pusztán a megantittól helyiségre, hanem az egész gyártelepet annyira megrázkóltatta, hogy az akklok mind betörték. Az épület fedele a robbanás következtében a levegőbe repült s az ajtókon és ablakokon véres emberi test-darabok bevették az országot. Az áldozatok test-részeit a mennyire lehetett, összeszedték és a szerencsétleneket elhelyezték örök nyugalomra a zurányi temetőben. A vizsgálat eddig nem derítette ki a robbanás okmányait, de nem is lehetett a vizsgálatot kellő alapossság-gal megindítani, mert a munkások még csak

közél sem akarnak menni a romokhoz. A nép szörnyen fel van indulva, az elkérésed és legnagyobb mérvű, mindenkori átkozza a dinamitgyárat s azt az árát, melyben oda építették, a lakosság ellenzése dacára. A zurányiak ugyanis a legnagyobb mértékben ellene voltak annak idején, hogy a veszélyes gyárat területükön állítsák fel s csak az nyugtatta meg őket lassankint, hogy sokan kaptak a gyár új munkát. A sebesült munkások valamenyien fekvő betegek, de reménylik, hogy életben fognak maradni. Egy leány a kihalt ijedtség folytán lett nagy beteg. Az elhaltakat nagy részét mellettemettek el.

— **Pozsony** hoz az O. E.-nek szerdai kelettel a következők táviratozák: A szerencsétlen-ség ama 12 kunyhó egyikében történt, hol a töltenyeket töltik. Úgy vélik, hogy a szerencsétlenséget az idézte elő, hogy egy munkásnő, dacára a szigorú rendeleteknek, késsel tárolított el a gépről a robbanó anyagból. Az összes munkások az üvegdarabok által könnyű sérüléseket szenvedtek. A gyárban hét-főn kezdik meg újra a munkálatokat.

— **Rövid hírek.** A lengyel ifjuság ellen az orosz kormány legújabbán az intézkedést tette, hogy a városi egyetemen száz rubelre emelte a heiratási díjt. — **A bukaresti semmitözök** kimondta, hogy a zsidók, ha Romániában születtek is, idegenekül tekintendők. — **Towreben,** Északamerikában, vasárnap a fából épült vendéglő-legett s tizennégy ember veszett a lángok közé. — **Cox** ir parlamenti képviselő Londonban elfogták; ma-holnap az ir honatyák javarésze hűvösen lesz, de a többi azért csögdgedetlenül folytatja az izgatást. — **Mikló** s orosz nagyherceg nem kötheti meg a balkézi házasságot, melyet tervezett, mert atya nem egyeztet bele s a czárnál kieszközölte az engedély visszavonását; most azt híresztelik, hogy a nagyherceg kénytelen lesz katonatisztirangjáról is lemondani, mert adott szavát nem váltja be. — **Böhm József** szovgyári igazgató, ki Bécsben öngyilkosságot követett el, szézezer forintnál többet sikasztott főnökeitől, az Kirich testvéreiktől; a pénzt ellutrizta. — **Görzben** öt nyolczosztályu tanuló éjjel betört az iskolapültebe és kijavította az írásbeli feladványokat, a dolog kiderült s kizárták őket a gimnáziumból.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK

— **Elítelt tolvajok.** Az aradi kir. törvényészék tegnapi délelőtti végtárgyaláson Vajda Pável tautzi lakost a miert Rosiu Dimitritől 50 forint értékű vázmat lopott, két évi fegyháza ítélte. — **Bol** k is Györgye és Buty Petri ó-szent-annai lakosokat sertekek lopása miatt szintén bűnösnek mondta ki és három évi fegyháza ítélte. A vádlottak és a kir. ügyesség az ítélet ellen felelkeztek.

— **Kóborló vásári tolvajok.** Az aradi kir. törvényészék itélőzése előtt állottak tegnap Fütty Mária, Fütty Ferkő és Cséhi János tapozai csirkefogók, kik a novemberi országos vásár alkalmával egyes aradi kereskedőktől bundákat, cipőket és egyéb próbó tárgyakat elcsíptek és ezzel Aradról megakartak ugrani. Azonban rendőrségünk által e törökben megakadályoztatták és szépen a hűvőre kerültek. A kir. törvényészék az elkövetett lopási büntönytben tegnap bűnösöknek mondta ki őket és Fütty Mária és Cséhi János két és fél évi fegyháza, Fütty Ferkő pedig egy évi fogház-büntetésre ítélte. A kir. törvényészék tagjai voltak. Elnök: O t t r u b a y Károly, szavazó-bírák: P a g u b a Vazul és Z u b o r Gyula, jegyző: G r u b e r Géza. A kir. ügyességét M a d z s a r Károly altágyész képviselte.

Szerkesztői üzenetek.

— **I. L. (Békés)** és „Lent a porban” cizmű versek nem közhöltek.

— **H. A. (Arad)** Midőn köszönetet mondunk a figyelemért és fáradságot, bocsánatot is kell kérnünk, hogy az cikkeit — lehet hogy csak ideiglenesen — félre tettük, mert a színház ügyben felmerült újabb komoly hírek szellőztetését nem tárgyalhatjuk addig, a mig batározottak alakban nem leszen konstátsíthatók. Annyit azonban szivesen elismerünk az Ön elésátsá-nak, hogy Moosonyi igazgatónak nagyon hajos lesz jó és előrendő tagokat szerződtetni jó szre Aradra, mikor nyáron nem tart társulatot. Ez teljesen igaz és kár e tapasztalás bizonyította felfogás elő elzárkózni, mert valamine való igazgató és színész az idei virag-vasárnapot csak öszig nem fogad el, nem két szerző-dést. A kik pedig Moosonyihoz szerződnének, erre lennének utalva, ha öszre Aradra akarnak szerződni. És mi sem hiszünk Önnek, hogy a magyar vidéki színészet tagjai közül akár csak három is legyen, a ki megkatar-tított pénze esonkításával, szerződés — illetve jövede-lem — nélkül volna hajlandó eltolteni a nyarat. — A mi a szerződés aláírását illeti, nekünk annyi tudom-sunk van csupán, hogy Moosonyi szerdán estig még nem írta azt alá. A februári közgyűlés elő terjesztendő petícióról legyen elég annyi, hogy a nagy közönségben kívül, színházi bizottsági tagok is tudnak arról, hogy e közgyűlésen a M. szerződésének megsemmisítéséről szó lesz. De mivel a színház ügyben eddig is szigorú tárgyalóságos vezette az „Arad-i közlöny”-t, nem akarnak az események elebe vágni. Ha a színházi köz-zönség érdeke komoly védelmet igényelne, — legyen nyugodt — eddigi álláspontunkat nem fogjuk feladni, de időlelőtti és a dolgot csak elvéréstől aközött nem kezdünk. — **Jakab** Lajos, ki szintén pályázott az aradi színházra, már nem igazgató, s a kassai színház-at egy háromtagu művészi bizottság igazgatja. Így írta ezt a budapesti lapok is. Külömben olvassa el most első ujdonságunkat.

KOZGAZDASAG.

Vegyes közlemények.

— **A budapesti értéktözsdéről.** (A „Magyar Mercur” heti tudósítása az „Aradi Közlöny” u számára.) Ha a tözsdé helyzetét a jelek pillanában helyesen akarjuk megítélni, akkor különbséget kell tennünk a tözsdé szilárdasága és az üzérkedés bizalma közt, mert míg az irány a rendkívül olcsó pénz és a contem-nime nagy terjedelmű következtében határo-zottan szilárd, addig nem lehet eltagadni azt, hogy az üzérkedés még nem szabadult meg

minden politikai gondtól. Minthogy azonban az utóbbi tekintetben a lefolyt héten semmi komolyabb változás nem történt, az üzlet nyugodt és tartózkodó. A tözsdé figyelmét most ama tárgyalások kötik le, melyek a Rothschild csoport és a magyar kormány között folynak utóbbi hitelszükségletének kielégítése végett. Az a kérdés, vajjon arany vagy papírjáradék kibocsátása várható-e — háttérbe szorítja a politikai kérdéseket. A megoldás már csak rövid idő kérdése, mert a kormány aligha várhat sokáig. Vajjon ez az kibocsátás mehozza-e a tözsdének a várva-várt élénkséget? Erre a kérdésre nem lehet határozott igennel felelni; de reméljük, hogy igen. A mi az e heti üzlet részleteit illeti, nem igen lehet arra bővebben kiterjedni, mert az üzérkedés várakozó magatartása következtében az üzlet pangott. A járadék és befektetési értékek piacán a nagy pénzösszeg következtében igen szilárd volt az irány, de ez nem nyilvánulhatott az ár-folyamokban, mert a forgalom élénksége hiány-zott ehhez. Bankrészesvények alig változtak valamit, de inkább jobban állnak. Közlekedési vállalatok részvényei lanyhák voltak, mert az árvízveszély az utóbbi napok enyhe időjárása következtében növekedett. Iparvállalati értékek meglehetősen el vannak hanyagolva. Sorjegyekben elég jó az üzlet, különösen a kis sorjegyeknek van folyto-nosan vevők és papírok árfoalmaya emelked-tet is kisse. A valuták és ércsváltoék egyelőre gyengék. Felvilágosításokkal készség-gel szolgál a Magyar Mercur kiadóhivatala, Hatvani-utca 15. sz. a Budapest.

— **Gács-magyar kötelék-forgalom.** A Ferdinánd császár északi vasut Szczakowa állomása és budapest-duapartu teherpályau-udvar, Budapest személypályauudvar, Budapest-Ferenczváros, Budapest-Józsefváros, Budapest-Kelenföld és Budapest á. v. t. állomások közti forgalomban szállításra tovább gyors-és teheráru kitérmenyek után további intéz-kedésig, legkésőbb azonban f. é. december hó végeig terjedő érvényességű ugyanazon díjtételek érvényesek, és nyerne rovatols ut-ján újlag alkalmazást, melyek az előbb megne-vezett budapesti pályauudvarok és a Ferdinánd csász. északi vasut Granicza állomása közti forgalomba névze a gács-magyar kötelék-for-galomnak 1886. évi november hó 1-től érvény-nyes 4. díjszabási füzetében foglaltatnak. Bu-dapest, 1888. január havában. A m. kir. ál-lamvasutak igazgatósága a többi rész-es vasutak nevében is.

Szosszilet.

(B.) Készáru nyarban 25.75, kicsinyben 26.25, hordó nélkül per 100 liter %.

Budapesti gabontözsdé.

Mérsékelt kínálat, csekély vételkedv. 8000 mm. jött forgalom és változatlan áron adatott el. Buza tavaszra 7.23—7.24, zab tavaszra 5.67—5.68, kukoricza tavaszra 5.96—6.97, káposzta-terjede 10.65—10.75, buza öszre 7.62—7.64.

IDEGENEK NEVSORA.

(Janár 26.)

Fehérkereszteszálló Halasy Benő, birtokos, Szerdahely, Plichy Miklós, birtokos, Fapostvár, Dr. Singer S. ügyvéd, H. M. Vársárbely, Baumann Nándor, keresk., Szegedár. Manula M. keresk., Orosva. Berger Dániel, kereskedő, Nagyvárad, Sternberg Géza, kereskedő, Szabadka, Szabadhegyi F., magánzó, Buzás, Gróf Meződorfi B., magánzó, Bécs, Gartner R., és leánya, magánzó, B. Csaba, Mayer J. L., magánzó, Temesvár, Schaller Fülöp, magánzó, Brinn, Volf S., magánzó, Bpest, Bográd János, magánzó, Bpest, Gróf Hugonay N., magánzó, Bpest, recsk. István, utazó, Bpest, Medre N. utazó, Bpest, Raunitz Jakab, utazó, Bpest, Henged, utazó, Bécs, Haasz Zsigmond, utazó, Bécs, Ilanusch Jozsef, utazó, Bécs, kindner F., utazó, Bécs, Steindler Rezső, utazó, Bécs, Heines Károly, utazó, Kassa, Schmitzler György, utazó, Kassa, Singer F., utazó, Brinn.

Tűhereszteszálló Bohus Zsigmond, birtokos, Világos, Terzák Gyula és neje, felügyelő, Pozsony, Glük Samu, kereskedő, Pankota Szeccenyi K. kereskedő, Pankota, Münzberger Ferencz, kereskedő, Szeged, Gyöngy Béla igrnök, Bpest, Mayer L. utazó, Bécs, Laád János, utazó, Bécs.

Nádúr-szálló Táfer N. birtokos, M.-Bedzás, Hammer Jozsef, birtokos, Elek, Rajta Jozsef, jegyző, Szlemek, Rajta Antal, állam főnök, Világos, Kovács János, városgazda, Gyoma.

Arad városi színház.

Folyó szám 113. 5. kisérlet 2. sz.

Péntek, 1888. január hó 27-én:

A sphinx.

Dráma 5 felvonásban.

Személyek:

De Chelles gróf, tengernagy — Bács Károly.
De Chellesné Blanka, a tengernagy menyé — Hunyady Margit
Sarrigny Henri — — — — — Petródy Sándor
Hertha, neje — — — — — Czanyaga Emma
stley lord, marquis — — — — — Somló Sándor.
Lajardier Arthur — — — — — Réthay Lajos.
Lajardieré Gabriella, a tengernagy unokahúga — — — — — Litszenmayer L.

Kezdeté 7, vége 9¹/₂ órákor.

Holnap, szombaton. NEMETH JÁNOS jutalomjáékau, bérlétszűnetben:

Hoffmann meséi.

Operette 4 felvonásban.

Felolós szerkesztő és kiadó:

HINDY ÁRPÁD.

Nyilttér.

Az engesztelő gyógyszer megboldogult Gergurevicz Márkért szombaton f. hó 28-án reggeli 9 órákor tartatik a minoriták templomában.

Özv. Gergurevicz Márkné.
) E rovat alatt költségekert nem vállal semmi felelősséget a szerk.

VASUTI MENETREND.

Arad-Budapest				Budapest-Arad				Arad-Szegedi vonal.				Aradról Temesvárra					
Szem. vonat	Vagy. vonat	Vagy. vonat	Szem. vonat	Szem. vonat	Vagy. vonat	Szem. vonat	Szem. vonat	Szeged felé	Sz. v. reggel	V. v. délut.	Arad felé	Sz. v. reggel	V. v. délut.	Aradról	Temesvárra	Vegyes vonal	
Aradról	indul	12.31	6.20	9.17	Budapest m. & v. gyorsvonat	8.20	2.00	9.06	Arad (vend.)	indul	4.38	2.56	Szeged & v. t. (vend.)	indul	3.27	2.15	
Sofronya	12.46	6.47	9.34	Szolnok	11.36	4.10	12.41	Szt.-Tamás	5.03	3.25	Szöreg	3.41	2.37	Aradról	6.05	5.48	
Kurtya	12.58	7.18	9.48	Szolnok	11.59	4.45	1.05	Pécska	5.21	3.50	Kis-Zombor	4.32	3.22	Vinga	7.29	7.16	
Lókósháza	1.14	7.50	10.07	Szolnok	12.48	6.36	2.00	Battonya	5.48	4.26	Makó (vend.)	4.49	3.54	Temesvár	9.08	9.02	
Kétegyháza	1.37	8.50	10.33	Szolnok	1.20	2.41		Tompa	5.59	4.34	Apátfalva	5.08	4.17	Temesvárról Aradra			
Kigyós	1.51	9.35	10.49	Szolnok	1.46	3.12		Peregi-Major	6.10	4.51	Nagylak	5.29	4.44	Temesvár	indul	6.25	5.00
Csaba	2.16	9.40	11.18	Szolnok	2.37	3.58		Mezőhegyes	6.36	5.27	Csanád-Palota	5.46	5.05	Vinga	8.15	7.23	
M. Berény	2.47	10.11	11.53	Szolnok	3.09	4.50		Mezőhegyes	6.57	5.13	Mezőhegyes	6.27	5.41	Aradra	9.27	8.17	
Gyoma	3.19	11.31	13.03	Szolnok	3.27	5.32		Mezőhegyes	7.14	6.13	Peregi-Major	6.43	5.57	Aradról Gyulafehérvárra			
Mező-Tur	3.52	12.06	13.58	Szolnok	3.35	6.12		Mezőhegyes	7.34	6.37	Tompa	6.54	6.09	Arad	indul	4.30	6.00
Szolnok	3.56	12.12	14.04	Szolnok	3.53	6.34		Mezőhegyes	7.52	6.57	Battonya	7.07	6.27	Gyulafehérvár	4.43	6.13	
Szolnok	4.12	12.22	14.14	Szolnok	4.07	6.51		Mezőhegyes	8.02	7.10	Pécska	7.34	7.03	Gyulafehérvár	5.08	6.38	
Ujászék	4.38	12.32	14.24	Szolnok	4.25	7.14		Mezőhegyes	8.20	7.29	Szt.-Tamás	7.49	7.21	Gyulafehérvár	5.21	6.51	
Budapest m. & v.	érik	8.20	6.00	Szolnok	4.43	7.32		Mezőhegyes	8.38	7.47	Arad (vend.)	8.15	7.50	Gyulafehérvár	5.34	7.04	

Kiadó hónapos szobák.
Két egymásba nyíló
diszesen butorozott, utcai hónapos
szoba kiadó
Deák Ferencz-utca 4. sz. alatt.

**Azok, kik ismerik
Dr. Dehaut labdacseit,
Párisból,**
nem kének azokat igénybe venni, midőn szükséges. Ők ezen
szobákban a vezérszektákkal sem rosz, így, sem
fajdalmól, sem más kellemetlenségtől nem tartanak, mert
lentől más használatok, ezen labdacok akkor hatnak győ-
keresen, midőn jó tápláló eledel, vagy erősítő italokkal
vétnék be. Foglalkozásuk szerint azon órák választhatók,
mely leginkább nyunkre van. A használat által előidézt
gyengeség a táplálék által ellensúlyozatik: s így ismételt-
ülük a használat szükség szerint.
1 doboz ára (25 db) frt 1.50; 1 doboz ára
(50 db) frt 2.50.
777 10-12
Kapható
Török József budapesti gyógyszerész kül-
lönlegességi főraktárának aradi fiokjában
RING LAJOS
„ANGYALHÓZ” CZIMZETT GYÓGYSZERT RÁBAN
Aradon, Asztalos Sándor-utca 1-ső szám alatt.

375—1888. szám. 45 2—2

Árlejtési hirdetmény.
Közhirre tétetik, miszerint az aradi m. kir. államjóságigazgatóság ke-
zelése alatt álló
soborsin-valemarei kincst. hid
helyreállításának vállalat utjáni blzositása céljából Aradon, a m. kir. ál-
lamjóságigazgatóság hivatali helyiségében
1888. évi február hó 21-én, d. e. 10 órakor
nyilvános árlejtés tartatik.
Kikiáltási munkadíj 2823 forint 23 krajczár.
Vállalkozni szándékozóknak 10 százalék bánatpénzzel ellátva, oly hozzá-
adással hivatnak meg, miszerint a részletes feltételek, tervrajz és költség-
vetés alólikt kir. jóságigazgatóságnál a hivatalos órák alatt betekinthe-
ők.
Aradon, 1888. évi január hó 18-án.
M. kir. államjóságigazgatóság.
(Utánnomat nem díjazatik.)

Hirdetmény.
A vízjogi törvény (1885. évi XXIII. t.-cz.)
191. §-a értelmében felhívom a város területén
létező, azon vízi művek és vízhasználati jog-
sítványok tulajdonosait, kik a jogosítványukra
vonatkozó engedélyt, s illetve a 20 évi hábo-
rú alatt gyakorlat igazolását a 247—1887. sz.
a kihosszított hirdetmény folytán a f. évi novem-
ber 15-éig nálam be nem jelentették, hogy 6
hónap alatt, vagyis 1888. évi **junius hó 1-ig**
(bezárolag) az engedélyt folyamodjanak, kü-
lönben jogosítványuk elenyészettnek tekintetik
és vízműveik felett a hatóság intézkedik.
Megjegyzetitek, hogy az engedély elnyeb-
rése céljából benyújtandó beadványok és egyéb
iratok a vízjogi törvény 191. §-ának második
bekezdése értelmében b. lyeg- és illetékmentesek.
A folyamodási kötelezettség minden ható-
sági engedélyre szoruló vízmunkát tulajdono-
sára kiterjed, tehát önt zési, lecsapolási, ármen-
tesítési, ipari vállalatokra, továbbá nyilvános
és magán vízvezetésekre, nyilvános és magán
cestornákra, védgátakra és nyilipekre egyaránt
érvényes.
Salacz Gyula,
kir. tanácsos, polgármester.
3160—1887. 47 1—1

Árverési hirdetmény.
Az új-aradi kir. jbiróság mint tlkvi ható-
ság közhirre teszi hogy Laub Fülöp nagyfai
lakos végrehajthatónak néh. **Barzin Markó örö-
kösei** végrehajtást szenvedő elleni 148 frt tő-
kekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügy-
ben az új-aradi kir. járá-bírószág területén lévő,
Nagyfalun fekvő, a nagyfalui 399. sz. tljkvben
A 1.1—2. és +1. scr, (402—403) 1280—1364
hrsz. alatt felvett 202 ösz. számú háznak, ud-
varnak, kertnek, pótkertnek és 300 négyezögöl
szőlőnek néhál Barzin Markot illető 3/6, vagyis
fele részéből álló ingatlanokra az árverést 387
forintban ezennel megállapított kikiáltási árban
elrendelte és 1888. évi február 4-én d. e. 10 óra-
kor Nagyfalun közszégházánál megtartandó nyil-
ványos árverésen a megállapított kikiáltási áron
alól is elahatni fog.
Árverezni szándékozóknak tartoznak az inga-
tlan becsárának 10 száz, vagyis 38 frt 70
krajczár kész-pénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz.
42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az
1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt
igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt
óvadékot teljesíteni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170.
§-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű
elismervényt átszolgáltatni.
Uj-Aradon, a kir. jbiróság mint tlkvi ható-
ságnál, 1887. november 2.
Kovács Béla, kir. aljbiró.

2663—1887. tikvi. 50 1—1

Árverési hirdetmény.
A borosjenői kir. jbiróság mint tlkvi ható-
ság közhirre teszi, hogy a m. kir. kincstár vég-
rehajthatónak **Herbey Anita és Bibarcz Lena** hó-
dosi lakos végrehajtást szenvedő elleni 173 frt
6 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végre-
hajtási ügyben az árverést Sztaneszku V. Imre
által beadott utóajánlat folytán az 1881. 60.
t.-cz. 187. §. alapján újból elrendelte, minek
folytán a buttyini kir. jbiróság kerületében fekvő,
s a Hódos községi 136. számú tljkönyvben Her-
bey Anita és Bibarcz Lena nevűn álló egész inga-
tlan 332 forintban megállapított kikiáltási
árban az 1888. február hó 28. napján d.
e. 10 órakor Hódos község házában megtar-
tandó nyilvános árverésen a következő felté-
telek alatt fog eladás alá kerülni, u. n.
1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül
igért nem tétetik, az árverelőndő ingatlan a
kikiáltási áron alól is el fog adatni, de azon
esetben, ha Sztaneszku V. Imre utóajánlat-
tevő által tett 120 frt igértelnél magasabb igé-
ret nem tétetnék, még ha ő az árverésre meg
nem jelenne is, az ingatlan általa megvetnek
fog árverezni.
2. Kijelentem, miszerint az ingatlan
becsárának 10 száz., készpénzben, vagy az 1881.
évi LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett ár-
folyammal számított és az 1881-ik évi no-
vemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-
ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék
képes értékpapirban a kiküldött kezéhez le-
tenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értel-
mében a bánatpénznek a bíróságnál előleges el-
helyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt
átszolgáltatni.
Kelt Borosjenőn, a kir. járásbírószág mint
tlkvi hatóságnál, 1887. nov. 12.
Rácskay,
kir. aljásbíró.

Galsai gránit-kőbánya-részvénytársaság Aradon.

Meghívás.
A galsai gránit-kőbánya-részvény-társaság tisztelt részvényesei
vasárnap, f. 6. febr. 12-én 10 órakor
az aradi lóvaspálya irodahelyiségében tartandó rendes évi közgyűlésre
tisztelttel meghivatnak.
Tárgysorozat:
1. Az évi jelentés, a mérleg és a felügyelőbizottság je-
lentésének előterjesztése.
2. Az igazgatóság indítványa a társaság felszámolása iránt.
3. A felszámoló megválasztása és ezek díjazása.
4. A felügyelő bizottság megválasztása és díjazása.
5. Megválasztása a közgyűlés jegyzőkönyvét hitelesítő
bizottságnak.
6. Az alapszabályok 10. §-ának megváltoztatása.
Azon tisztelt részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni ohajtanak, — vonatkozással az alapszabályok 44
§-ára — felkértem, miszerint részvényeiket f. évi február hó 11-éig délig, a társaság pénztáránál letéteményezni
sziveskedjenek.
Aradon, 1888. évi január hó 25-én.
49 1—1 **Az igazgatóság.**

Galsai gránit-kőbánya-részvény-társaság Aradon.
KÖVETELŐ. 1886—87. évi főmérleg. SZENVEDŐ.

Kőbánya-számla	34000—	Részvény-tőke-számla	47800—
Épület-számla	1184.47	Tartalék-alap-számla	1169.50
Leltár-számla	572.01	Hitelezők számlája	130.03
Állapítási költség-számla	844.61		
Anyag-számla	42—		
Adóok számlája	3466.53		
Köcsi- és ló-felszerelési eszközök-számla	206.99		
Kököszlet	1357—		
Pénztár-számla	143.85		
Veszteség	7282.08		
	49099.53		49099.53

Aradon, 1887. évi december hó 31-én.
Tenner Lajos s. k.
vezénylő-igazgató.
Jelen főmérleg, valamint a nyer.- és vesz.-számla az alulírt felügyelő-bizottság által tételenként megviza-
gáltatván, a fő- és mellékönyvekkel összehasonlított és tökéletesen rendben találtatott.
Aradon, 1888. január hó 21-én.
Halmay Andor, s. k. **Szontagh Gyula, s. k.** **Tenner József, s. k.**
elnök.

Hirdetmény.
A közmunkaügyi 21550/631—1886. számú
szabályrendelet 12. §-a értelmében azon célból
tétetett az 1888. évre szerkesztett közmun-
ka-összeírás december 21-től számított 15 napi
közszemlére a városi adóügyi osztály 1. számú
helyiségébe, miszerint ezen idő alatt azt az ér-
dekeltek betekinthevén, az ellen esetleges kifog-
ásaikat akár e célra nyitott jegyzőkönyvbe
véthessék, akár pedig közvetlenül a tanács-
hoz benyújthatják.
Erről Aradváros közönsége azzal értesítte-
tik, miszerint a közmunkakötelezettség mennyi-
sége ellen irányuló, a most kitűzött határidőn
túl beadandó kérvények tárgyalatlanul fognak
visszaadandni.
Arad, 1887. évi december hó 17-én.
A városi tanács.